

Fredags Summary 6 - 10. oktober 2008
- opsamling og kommentarer fra presserummet...

Danske tv-seere kunne ved selvsyn konstatere oprulningen af massivt kommunalt omsorgssvigt, da dokumentarudsendelsen 'Den Sorte Boks' på TV2 tirsdag aften rullede over skærmen i den bedste sendetid. Programmet omhandlede den meget uhyggelige drabssag fra Aalborg i oktober 2007, det såkaldte 'Stadiondrab', hvor en 48-årig mand blev slået, sparket og trampet ihjel af den kun 15-årige Rasmus.

I udsendelsen tegnes billedet af en belastet familie, der har været kendt i årevis i kommunen. Det fremgår af sagsgennemgangen, at Rasmus som 11-årig selv beder kommunen om at blive fjernet hjemmefra. Og i 2005 konkluderer en socialfaglig undersøgelse, at den mindreårige dreng har brug for 'massiv støtte', hvis han skal blive i hjemmet, da han udviser meget voldelig adfærd. Alternativt skal han anbringes udenfor hjemmet.

Trods blinkende advarselsslamper gennem et helt barneliv vælger Aalborg Kommune at tilbyde familien MST (Multisystemisk Terapi), med behandling i hjemmet. Og det fremgår af dokumentarudsendelsen at den anbefalede 'massive støtte' ender med at være ugentlige samtaler med drengens mor. Drengen selv er kun inddraget ganske få gange. Og efter få måneder konkluderes det "at alle mål er opfyldt".

Desværre viser det sig at være en sandhed med modifikationer, idet drengen fortsat har store misbrugsproblemer og fortsat er voldelig på en så ekstrem måde, at han er til fare for sine omgivelser. Kommunens forsøger sig først med at henvise drengen til et korps af gadeplansarbejdere – senere til et skoletilbud for vanskelige unge. Men fejludviklingen, misbruget og volden fortsætter, indtil det bestialske drab bliver den fatale udgang på mange års omsorgssvigt fra såvel forældre som kommunens side.

Rådmand Maj-Britt Iversen fra Aalborg Kommune udtalte onsdag i aftenshowet på DR1 om den konkrete sag, at der selvfølgelig "er ting, som kommunen kunne og skulle have gjort anderledes". På gentagne spørgsmål om, hvorfor man ikke skred til en anbringelse, svarer rådmanden, at "anbragte jo også kan finde på at stikke af og begå kriminalitet", samt at "der er eksempler på 13-årige, der er stukket af i en institutionsbus". Endelig henviser Maj-Britt Iversen til undersøgelser fra SFI, der viser, at for sene anbringelser kan ende med at være skadelige.

Det er altså for ikke at skade Rasmus Popenda, at man vælger at tilbyde hans familie MST som der i øvrigt kan siges meget godt om – med mindre man, som i det aktuelle eksempel, vælger at anvende metoden som en kop vand til at slukke en hel ildebrand. Det er ikke at yde MST retfærdighed.

Den ihærdige studievært i aftenshowet fastholdt flere gange under interviewet sit spørgsmål om, hvad der skulle have været gjort anderledes. Rådmandens endelige svar var: "Vi skal turde sige, hvad der skal til". Og så var der rulletekster.

FADD supplerer venligst: Kære Maj-Britt Iversen – og andre kommunale repræsentanter med undladelsessynder på samvittigheden – det er slet ikke nok at turde sige, hvad der skal til. Det er en

start, indrømmet, men før de ansvarlige også tør at **handle**, er det desværre nok kun et spørgsmål om tid, før næste pinlige enkeltsag kommer for dagens lys og en tur i mediemaskinen.

I tråd med ovenstående bragte Information i onsdags en artikel, hvor Mie Daverkosen fra FADDs bestyrelse og Bettina Post, formand i Dansk Socialrådgiverforening, under overskriften ”Kommuner svigter truede børn” blandt andet udtalte:

”Kommunerne svigter deres ansvar over for truede børn, fordi de undlader at budgettere med midler til det forebyggende arbejde. Der er nemlig langt flere stemmer i at bruge pengene på de normalt fungerende børn” (Mie Daverkosen)

”Dansk Socialrådgiverforening mærker de hårdere prioriteringer i kommunerne ved at socialrådgiverne i mindst halvdelen af sagerne oplever, at det er økonomiske vurderinger, der har betydning, for hvad der kan lade sig gøre. Risikoen for, at man svigter børnene, er overhængende, og det er bekymrende, at man afprofessionaliserer området ved ikke at tage det fagligt kompetente personale alvorligt” (Bettina Post)

Det har også været ugen, hvor folketinget åbnede. Selvom den nyudnævnte vicestatsminister tidligere i disse spalter er blevet citeret for at love øget fokus på udsatte børn, var det ikke et tema i statsministerens åbningstale. Med behørig skelen til den truende økonomiske verdenssituation, er der selvfølgelig også foretaget en nødvendig prioritering i agendaen, når årets første tale skal holdes i folketingssalen.

Men udsigten til en socialpolitisk bankerot er nu heller ikke specielt opmuntrende.

God weekend og god efterårsferie!

Med venlig hilsen
Bo Møllerup
Kommunikationsmedarbejder/Presseansvarlig

